

ПРОТОКОЛ

№ 1265

гр. Варна, 24.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Виляна Н. Михалева

при участието на секретаря Марияна Ив. Иванова
Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100501697 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Въззивната страна П. Д. С., нередовно призован, доколкото призоваването е извършено по телефона на 16.08.2023г., като днес изтича едноседмичният срок по чл. 56, ал. 3 от ГПК, не се явява, представлява се от **адв. И.В.-В.**, редовно преупълномощена от **адв. И. И.**, който е редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Въззиваемата страна „В.К.И.“ЕООД, нередовно призована – призоваването е извършено по телефона на 16.08.2023г., като днес изтича едноседмичният срок по чл. 56, ал. 3 от ГПК, не се явява законен представител, представлява се от **адв. Х. Х.**, редовно упълномощен и приет от съда от преди.

АДВ. В.: Не възразявам срещу нередовното призоваване. Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Х.: Не възразявам срещу нередовното призоваване. Моля да бъде даден ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед изявлението на страните, че не възразяват по нередовното призоваване намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата и отговора по нея:

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на П. Д. С. срещу Решение № 1838 от 25.05.2023г. по гр.д. № 2415/2023г. по описа на ВРС, 42-ри състав, с което **на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ** са отхвърлени предявените от въззивника срещу „В.К.И.“ ЕООД, ЕИК ***** искове за признаване за незаконно и отмяна на Заповед № ***/**.*.*.****г. на управителя на дружеството работодател, с която на основание чл. 325, ал. 1 от КТ е прекратено трудовото правоотношение на ищеца, считано от **.***.****г., както и за възстановяването му на заеманата преди уволнението длъжност „Контрольор по качеството в строителството,, при ответното дружество.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност, материална незаконосъобразност и необоснованост на решението. Изложени са съображения, че неправилно от отсъствието на подпис на работника в представения по делото трудов договор, ВРС е извел правен извод, че не е доказан факта на сключен между страните трудов договор по чл. 62 от КТ, както и че съставените документи – разчетно платежни ведомости и уволнителна заповед не могат да заместят същия. В тази връзка, съдът не е отчел тезата на ответника, че ищецът бил назначен на длъжността фиктивно, което е индиция за сключен трудов договор. При твърдение на ищеца, че между страните е възникнало валидно ТПО въз основа на писмен трудов договор от 19.01.2021г., оригинал на който се намира в държане на работодателя, съдът е следвало да обсъди доказателствата и въз основа на тях да формира правни изводи съществувал ли е писмен трудов договор, който е изгубен или унищожен не по вина на ищеца и при извод, че писмен документ е бил съставен, но не се представя по делото не по вина на страната, която се позовава на този документ, да обсъди доказателствата, установяващи съдържанието му с оглед твърдението, че ищецът е подписал такъв, но не разполага с копие на същия. Непредставяйки подписан трудово договор, работодателят черпи права от собственото си противоправно поведение. Индиция за сключен трудов договор е и твърдението на ответника, че ищецът с назначаването си е бил неплатен отпуск /чл. 160, ал. 1 от КТ/, доколкото регламентирани в КТ отпуски се ползват само при сключен трудов договор. Отделно трудовият договор е деклариран от работодателя в ТД на НАП, без да е представил на работника копие от уведомлението. Така от приетото трудово досие се установява, че в информационния масив на дирекцията са постъпили данни за сключен между страните трудов договор на 19.01.2021г., прекратен на 08.04.2004г. По данни на ТД на НАП за актуално състояние на трудовите договори на ищеца е регистриран трудов договор, сключен на 19.01.2021г., прекратен на 01.06.2021г. Тези доказателства установяват по несъмнен начин, че в изпълнение на задълженията си по чл. 5, ал. 4 от КСО,

ответникът представил в НАП данни за осигурителния доход на ищеца, в качеството му на негов работодател; че трудовият договор е вписан в регистъра на трудовите договори на НАП, в който са отразени съществените елементи по чл. 66, ал. 1 от КТ. Тези факти обуславят несъмнен извод, че между страните е сключен трудов договор на 19.01.2021г., съществувало до **.**.****г., когато същият бил едностранно прекратен от работодателя. От друга страна в оспорената заповед липсват посочени причини за прекратяване на трудовия договор; заповедта е немотивирана и само на това основание следва да се отмени, а въззивникът да се възстанови на заеманата длъжност. Като е отхвърлил исковете само въз основа на неподписан от работника трудов договор, ВРС е постановил решението си в разрез с всички основни начала на гражданския процес. Ето защо е отправено искане решението да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което предявените искове да се уважат с извод за основателност.

В отговор на жалбата, „В.К.И.“ ЕООД, представлявано от управителя оспорва доводите в нея. Поддържа, че правилно в обжалваното решение ВРС е приел, че представеният по делото договор е неподписан от ищеца, поради което не може да се приеме, че е налице договор между страните. Посочва, че въззивникът никога не е полагал труд по претендираната длъжност и не е получавал трудово възнаграждение за това. Едноличният собственик на капитала на дружеството П.Д. Х. и въззивника са били съдружници и съвместно управлявали „ПКП С.“, ЕИК *****, като след разрыв в отношенията им по искане на П. Х., П. С. напуснал дружеството прехвърляйки му дяловете си. Едновременно с това П. С. е и едноличен собственик на капитала и управител на „Н.П.Г.“ ЕООД, ЕИК ***** и заедно с въззиваемото дружество са развивали съвместна строителна дейност. В тази връзка управителят на „В.К.И.“ ЕООД – П. Х. се е водил на работа в дружеството на ищеца „Н.П.Г.“ ЕООД, а въззивника фиктивно се е водил на работа във въззиваемото дружество, като през това време е бил в неплатен отпуск. Наред с това П. С. е управител и едноличен собственик на капитала на множество други търговски дружества и да контролира качеството на строителството в ответното дружество е бил последният му ангажимент. Ето защо въззивникът никога не е престира труд на длъжността в ответното дружество. Заявява възражение, че за предявяване на настоящите искове е настъпила погасителна давност на основание чл. 358 от КТ – от твърденията на ищеца в ИМ се установява, че е узнал за заповедта за уволнение на 12.01.2023г. в първото с.з. по гр.д. № *****/14.10.2022г. по описа на ВРС. Това обстоятелство не отговаря на истината, доколкото по воденото между страните гр.д. е налице признание на ищеца, че от справка от НАП узнал за прекратяване на правоотношението преди образуване на това дело. Ето защо отправя искане обжалваното решение да се потвърди като правилно и законосъобразно.

АДВ. В.: Не възражам по проекта – доклада. Поддържам въззивната жалба и уточнителната такава към въззивната жалба.

АДВ. Х.: Не възразявам по проекта - доклада, моля да бъде обявен за окончателен. Поддържам отговора, оспорвам въззивната жалба.

АДВ. В.: Поддържам искането си за приемане на писмени доказателства.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила на 17.08.2023г. молба „В.К.И.“ ЕООД, чрез процесуален представител обективизираща изявление, че представените с жалбата доказателства са некоректно представени, че същите са били представени от въззивника много преди жалбата по други дела между страните. Изразява становище за настъпила процесуална преклузия, доколкото не представляват новооткрити доказателства, нито са посочени причините, които са възпрепятствали въззивника да ги представи пред първата инстанция.

АДВ. В.: Считам, че представените с въззивната жалба и уточняваща такава доказателства са нововъзникнали и следва да бъдат приети в настоящото производство. Считам, че не е настъпила преклузията, която казва въззиваемият, тъй като ищецът е нямал възможност да се снабди по - рано с тези документи, успява да се снабди към срока на въззивната жалба. Не е имал възможност, тъй като те са били във фирмата, нямал е достъп до списъците на лицата и превозните средства налични на „В.К.И.“. Той се е снабдил именно в производството по гр.дело №*****/2022г., на 48 –ми състав на ВРС, където е било водено делото за заплатите. Мисля, че това е изисканото и представено дело от Районен съд – Варна.

СЪДЪТ, след изслушване становищата на страните, за да се произнесе по обективизираните в жалбата доказателствени искания за приемане в качеството на писмени доказателства, съобрази, че Справка за актуално състояние на трудовите договори на въззивника е от 27.10.2022г.; Справка за осигурителен доход по данни от Декларация от Наредба № Н-13 към КСО за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. е също от 27.10.2022г. Така представените писмени доказателства не удовлетворяват изискването на чл. 266, ал. 1 и ал. 2 от ГПК за допустимост пред въззивната инстанция. Към 25.11.2022г. тези доказателства са били представени по гр.д. № *****/2022г. по описа на ВРС водено между същите страни, изискано за справка по настоящото. Представените с допълнителна молба от 28.06.2023г. идентични писмени доказателства, както и списък на лицата и превозните средства на „В.К.И.“ ЕООД, които са посещавали в.ф. 32020 за изпълнение на договор за „Ремонт на хранилище“ № 7 от 02.11.2021г. не отговарят на изискването за ново обстоятелство, съответно ново доказателство или нововъзникнали такива след подаване на жалбата. По отношение на всички не е налице нито една от хипотезите на чл. 266, ал. 1-3 от ГПК, поради което като преклудирани сочените доказателства са процесуално недопустими. Искането за приемането им следва да се остави без уважение.

Ето защо Съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане обективизирано в жалбата, както и в допълнителна молба от 28.06.2023г. за приемане в качеството на писмени доказателства на следните документи: Справка за актуално състояние на трудовите договори на въззивника от 27.10.2022г.; Справка за осигурителен доход по данни от Декларация от Наредба № Н-13 към КСО за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. за П. С. също от 27.10.2022г., както и списък на лицата и превозните средства на „В.К.И.“ ЕООД, които са посещавали в.ф. 32020 за изпълнение на договор за „Ремонт на хранилище“ № 7 от 02.11.2021г.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило гр.д. № *****/2022г. по описа на ВРС, 48 – ми състав. От съдържанието му съдът установи, че това дело е образувано по искова молба на П. Д. С. срещу „В.К.И.“ ЕООД с предмет искове с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ – за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 2762.50 лв., представляваща сбор от дължими и неплатени нетни трудови възнаграждения за периода от 25.02.2021г. до **.**.****г., ведно със законна лихва и обезщетение за забава. В исковата молба инициирала това производство ищецът посочил, че от 19.01.2021г. работи при ответника без да разполага с копие на трудовия договор, а от справка от ТД на НАП узнал, че трудовият му договор е прекратен на **.**.****г.

Доколкото делото не е приключило с влязъл в сила съдебен акт, делото следва **ДА СЕ ВЪРНЕ** на ВРС за продължаване на следващите се съдопроизводствени действия по движението му.

Ето защо,

О П Р Е Д Е Л И :

ДА СЕ ВЪРНЕ след извършената справка на Районен съд – гр.Варна гр.д. № *****/2022г. по описа на ВРС, 48 – ми състав, за извършване на съдопроизводствените действия по движението му.

АДВ. В.: Нямам други искания по доказателствата. Представям списък на разноските и договор за правна защита.

АДВ. Х.: Нямам нови доказателствени искания. Представям списък на разноските и договор за правна защита.

АДВ. В.: Правя възражения за прекомерност.

СЪДЪТ намира, че като доказателства по делото следва да бъдат приети представените от страните списъци на разноските по чл. 80 от ГПК, ведно с доказателствата за извършването им, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените от страните в днешно съдебно заседание списъци на разноски по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им.

СЪДЪТ, като взе предвид поведението на страните и изчерпаните им доказателствени искания, намира, че са налице предпоставките за даване ход на устните състезания, поради което и на основание чл. 268, ал. 3 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. В.: Моля да уважите подадената въззивна жалба и да отмените първоинстанционното решение, като неправилно и незаконосъобразно. Подробни съображения сме изложили във въззивната жалба, като ще се спра само на едно. За да се прекрати трудовия договор по взаимно съгласие трябва да има изрично волеизявление и на двете страни, като в настоящият казус ние нямаме такова. Моят доверител не е изразил писмено волеизявление да бъде прекратен трудовия му договор, а именно същият е разбрал от НАП, че договорът е бил прекратен по взаимно съгласие. Относно твърденията, че С. не е извършвал трудова дейност, представеното гражданско дело на 48-ми състав на Районен съд – Варна доказва, че същият е извършвал трудова дейност в спорния период. Моля да ми присъдите сторените по делото разноски и за двете инстанции.

АДВ. Х.: Моля да оставите първоинстанционното решение в сила, като правилно и законосъобразно с оглед обстоятелството, че по делото не се събраха доказателства, че въззивникът П. С. е извършвал труд в ответното дружество. По безспорен начин се установи, че между страните не е налице трудов договор, който да е сключен съобразно волята на страните. Напротив от представените по делото доказателство безспорно се установява, че това дело, както и много други, т.к. между страните има образувани към настоящия момент около 16 дела, и които са най – вече от П. С. във връзка с някаква конфронтационна цел, т.к. те са били съдружници в много дружества. По никакъв начин въззивникът не е полагал труд в ответното дружество, както и по никакъв начин представителят на „В.К.И.“ЕООД едноличен собственик на капитала също не е полагал труд

в собственото на въззивника дружество „Н.П.Г.“ЕООД. Просто самото дело е образувано с цел конфронтация и създаване на излишни ситуации, които да бъдат във вреда на моя доверител. От представените по делото документи безспорно се установи, че не е налице подписан трудов договор, че в посоченото извлечение от НАП относно полаган труд не е осъществяван действително. В действителност по никакъв начин въззивникът не е полагал труд в ответното дружество. Моля да оставите първоинстанционното решение в сила, моля за Вашето решение в този смисъл. Моля да ни присъдите сторените разноси. Относно разносите искам само да отбележа, че размерът е относно минималната работна заплата, такова е изискването и така съм го посочил .

СЪДЪТ като взе предвид, че делото е разяснено, на основание чл. 273 вр. чл. 149, ал. 2 от ГПК обявява устните състезания за приключили.

СЪДЪТ на основание чл. 315, ал. 2 от ГПК **ОБЯВЯВА**, че ще се произнесе с решение, което ще обяви **на 25.08.2023г.**, от който момент ще започне да тече срокът за обжалването му за всяка от страните.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:43 часа**.

Председател: _____

Секретар: _____